

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.III.10.626/2017/4.

A tanács tagjai: Dr. Zanathy János
a tanács elnöke
Dr. Farkas Katalin
előadó bíró
Dr. Magyarfalvi Katalin
bíró

A felperes:

A felperes képviselője: dr. Galbavy Magdolna ügyvéd

Az alperes: Pécsi József Nádor Gimnázium és Szakképző Iskola

Az alperes képviselője: dr. Horváth Gábor ügyvéd

A per tárgya: munkaviszony jogellenes megszüntetésének
megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Pécsi Törvényszék
1.Mf.20.247/2017/4.

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Pécsi Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság

3.M.99/2016/15.

Rendelkező rész

A Kúria a Pécsi Törvényszék 1.Mf.20.247/2017/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A 94.600 (kilencvennégyezer-hatszáz) forint összegű felülvizsgálati eljárási illetéket a magyar állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Tényállás

- [1] A felperes 2015. augusztus 31. napján létesített munkaviszonyt az alperesnél határozatlan időre pedagógus munkakörre. Feladatait munkaköri leírása tartalmazta.
- [2] A 2015. szeptember 14. napján tartott nevelőtestületi értekezleten kiosztásra kerültek az osztálynaplók és az igazgató ismertette

annak kitöltését, hazavitelének rendjét, a napi hiányzások adminisztratív vezetését, felhívta a figyelmet a felmentésekkel kapcsolatos beadási határidők betartására és a tanáriiban kifüggesztett tanári ügyeleti beosztásra. Az alperes szervezeti és működési szabályzata tartalmazta a pedagógusok intézményben tartózkodása rendjét, munkaidejét, az ügyeleti és a helyettesítési rendet.

- [3] Az alperes 2015. november 4. és 2016. január 30. között három alkalommal feljegyzést készített a felperesnél tapasztalt adminisztrációs hiányosságokról és felhívta a figyelmét ezek pótlására. 2015. szeptember 30-án a felperes két tanuló vonatkozásában matematika és idegen nyelv tantárgyak tekintetében (érdemi jegyek, osztályzatok és minősítés helyett, szöveges értékelés és minősítés alkalmazása iránti) felmentési kérelmet fogalmazott meg. 2015. decemberében az igazgató távollétében az igazgató-helyettestel közölte a felperes a decemberi szabadságának időpontját. Az érintett időszakban az intézményvezető egy, az intézményvezető-helyettes két alkalommal látogatott órát a felperes által tanított osztályokban. A 2016. januárban tartott osztályozó értekezleten az igazgató azon felkérésének, hogy - kialakult gyakorlatnak megfelelően - mellette foglaljon helyet és egyeztessék az adatokat, a felperes csak többszöri kérést követően tett eleget.
- [4] Az alperes a felperes munkaviszonyát a 2016. február 24. napján kelt felmondással 2016. március 25. napjára megszüntette. A felmondás indokolása szerint a felperes az utasításokat rendszeresen megkérdőjelezte, kifogásolta, egyes esetekben nem hajtotta végre, így példaként említette a felmondás helyettesítéssel, ügyelettel, szabadság kiadással, munkaidővel, tanulókkal való kommunikációval, szakmai felkészültséggel, oktatási módjával és eredményességével, a felmentéssel, a tantárgyfelosztással kapcsolatos hiányosságokat. A felperes terhére róta az értekezleten tanúsított magatartását, az intézmény vezető utasításainak, kéréseinek való ellenszegülését, a kollégákkal való kommunikáció hiányát, az adminisztrációs mulasztásokat, hiányosságokat, a napló hazaviteli rendjének megsértését, a belső használatú dokumentumok hallgatók rendelkezésére bocsátását.
- [5] A felperes a felmondását követően 2016. március 26-tól 2016. június 30-ig munkanélküli ellátásban részesült, majd 2016. július 1-től augusztus 31-ig egyéni vállalkozó volt, 2016. szeptember 2-án munkaviszonyt létesített és pedagógusként dolgozik.
- [6] A felperes munkaviszonya megszüntetéséről tájékoztatta a diákjait, amelyet követően a diákok egy része levélben fejezte ki támogatását.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [7] A felperes módosított kereseti kérelmében a munkaviszonya jogellenes megszüntetésének megállapítása mellett kérte az alperest kártérítés címén 745.401 forintban, sérelemdíj címén 416.300

forintban marasztalni. A felperes álláspontja szerint a felmondás indokai nem valósak. A felmondás indokai a felperes vétkes magatartására hivatkoznak, azonban mivel az alperes kicsúszott az azonnali hatályú felmondás szubjektív határidejéből a jogával visszaélve azonnali hatályú felmondás helyett „rendes” felmondással mondott fel, amelynek indokai nem függenek össze a felperes munkaviszonnal kapcsolatos magatartásával, illetve képességével. A felmondásban rögzített, a szakmai felkészültségére vonatkozó megállapítások a becsületét és a jó hírnevét sértik.

- [8] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Az alperes érvelése szerint a felperes munkaviszonya megszüntetésére az Mt. 65. § (1) bekezdése szerinti felmondással került sor, melynek indokai valósak és okszerűek. A felmondásban megfogalmazott magatartások a felperes munkaviszonyával, munkavégzésével összefüggőek. A munkáltatót illeti meg a jog, hogy eldöntse, milyen módon (felmondás vagy azonnali hatályú felmondás) szünteti meg a munkavállaló munkaviszonyát. Több felmondási ok közlése esetén egyetlen felmondási ok is megalapozza a felmondást, amennyiben az valós és okszerű.

Az első- és másodfokú ítélet

- [9] A munkaügyi bíróság a munkaviszony jogellenes megszüntetésének megállapítása mellett kötelezte az alperest a felperes javára 745.401 forint kártérítés megfizetésére. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A bíróság a felperes keresetét a felmondás jogellenessége kapcsán megalapozottnak, a sérelemdíj tekintetében megalapozatlannak találta a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (továbbiakban: Mt.) 65. § (1) bekezdése, 66. § (1)-(2) bekezdései, 82. § (1)-(2) bekezdései, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban: Ptk.) 2:52. §-a és 2:45. § (1)-(2) bekezdései alkalmazásával.
- [10] A bíróság valamennyi felmondási ok tekintetében rögzítette a felperes, továbbá ..., ..., ..., ..., ... és ... tanúk nyilatkozatait. A bíróság az egyes felmondási indokokat (így a tanulók panaszai, a helyettesítés és az ügyeleti rend be nem tartása, ... tanuló minősítése, a tanórákról való késések, és az osztályozó értekezleten történtek tekintetében) bizonyítottnak, más indokokat (így a tanulóknak javasolt számológép, a szabadság kiadás és engedélyezés, az értekezleteken tanúsított magatartás körében) nem találta bizonyítottnak. A bíróság álláspontja szerint sem a „nagyobb súlyú (késések, szabadság engedélyezés, tanulók minősítése, ügyeleti és helyettesítési rend be nem tartása, értekezleteken tanúsított magatartás), sem az indokok összessége nem vezetett jogszerűen a felperes munkaviszonyának felmondással történő megszüntetéséhez”.
- [11] A bíróság érvelése szerint a munkáltató a munkavállaló magatartására hivatkozással akkor szüntetheti meg a munkavállaló munkaviszonyát, „ha magatartása bizalomvesztéshez vezet, amely a

jogszerű utasítás végrehajtásának megtagadását a munkáltató belső szabályzatának vagy jogos gazdasági érdekének a megsértését jelenti". A felmondás indokai nem voltak azonos és olyan súlyúak, amely minden előzetes enyhébb szankciók kiszabása nélkül a felperes munkaviszonyának a megszüntetésére vezethetett volna. A bíróság a felmondás indokai körében értékelte, hogy a felperes az alperesi intézményben fél évet tanított, mely idő alatt a helyben szokásos munkarendet, a speciális szabályokat nem tudta az intézményvezető elvárásainak megfelelően elsajátítani. A munkáltatónak a fokozatosság elve betartása mellett egyéb szankciókat kellett volna alkalmaznia a felmondás, mint a legsúlyosabb szankció alkalmazása előtt.

- [12] A bíróság a felmondás jogellenességének megállapítására tekintettel nem vizsgálta, hogy a munkáltató a munkaviszony megszüntetésének jogát a rendeltetésszerű joggyakorlás tilalmába ütközően gyakorolta-e.
- [13] A felperes személyiségi jogsértésre alapított sérelemdíj iránti kérelmét a bíróság bizonyítékok hiányában, illetve a bizonyítási eljárás sikertelensége okán utasította el.
- [14] A felperes Mt. 82. § (1)-(2) bekezdéseire alapított kártérítési igény összegének megállapításánál a bíróság figyelemmel volt arra, hogy az alperes az összecszerűség tekintetében a kereseti kérelmet nem vitatta.
- [15] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel érintett részben helybenhagyta, az alperest terhelő marasztalási összeget (2017. január 10. - 2017. május 31-ig eltelt idő tekintetében 200.706 forint kártérítés megállapításával) 946.107 forintra felemelte, amely összeget az alperes kamatokkal együtt tartozik megfizetni.
- [16] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 206. § (1) bekezdése helytálló alkalmazásával jutott arra a következtetésre, hogy az alperes által nagyobb súlyúnak értékelt felperesi kötelezettségszegések, mulasztások egyenként, de a felmondásban felhozott indokok összességükben sem vezethettek okszerűen a munkaviszony megszüntetéséhez.
- [17] A másodfokú bíróság - szemben a munkaügyi bíróság érvelésével - kifejtette, hogy kollektív szerződés és a felek erre irányuló megállapodása hiányában az alperesnek a fokozatosság elve betartására, az Mt. 56. §-a szerinti hátrányos jogkövetkezmények alkalmazására nem volt lehetősége. A felmondás egyes indokai nem nyertek bizonyítást, más részük pedig önmagukban nem voltak olyan súlyúak, amelyekből arra lehetett következtetni, hogy a felperes munkájára a továbbiakban az alperesnek miért nincs szüksége. Egyes felmondási indokokból nem lehetett megállapítani, hogy azokat az alperes miért értékelte negatívként (például számológép használata), másokkal a felperes nem követett el jogsértést (például felmentett tanulók évközi osztályozása, minősítése), további indokok pedig olyan, a mindennapi munkavégzés során felmerülő hiányosságok és hibák voltak, amelyek kellemetlenséget,

viSSzatetszést okozhattak, de nem voltak olyan mértékűek, amelyek miatt a felperes munkaviszonyát lehetetlen lenne fenntartani (például értekezleten az intézményvezető mellé kiülés, vagy a szabadság igénybevétele időpontjának egyeztetése az intézményvezető helyett annak helyettesével).

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [18] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte az Mt. 54. §-a, 65. § (1) bekezdése, 66. § (2) bekezdése és a Pp. 206. § (1) bekezdése bíróság általi megsértését állítva.
- [19] Az alperes a jogerős ítélet Pp. 206. § (1) bekezdésébe ütközése alátámasztásaként számos eseti döntésre hivatkozott (BH 1999.44., BH 1995.134., BH 1995.103., BH 1994.247., BH 1994.196., BH 1978.382.). Az alperes érvelése szerint a bíróságok a bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül értékelték, ezért azokból helytelen ténybeli és jogi következtetésre jutottak. A bíróságok nem értékelték az óralátogatáskor tapasztalt felperesi késést, az engedély nélküli távollétét; nem vették figyelembe, hogy a felmentéssel érintett tanulók (...) vonatkozásában a felperes az alperesi határozatban foglalt utasítást megtagadva járt el. Az Mt. 64. § (2) bekezdése a felmondás indokolásával kapcsolatos kötelezettséget (világos, valós és okszerű) fogalmaz meg. Az indok okszerű, ha abból elfogadhatóan kiderül, hogy a munkavállaló munkájára a továbbiakban miért nincs szükség. Több indok megjelölése esetén egyetlen ok valósága is megalapozhatja a felmondás jogszerűségét, az ezzel ellentétes ítéleti érvelések tévesek.
- [20] A munkáltató a ... felmentése tárgyában hozott határozata világos és egyértelmű utasítást tartalmaz, amelynek a felperes - általa is elismerten - az Mt. 52. § (1) bekezdés c) pontjába ütközően nem tett eleget.
- [21] A felperes munkaszerződése 10. pontja értelmében köteles volt munkaideje megkezdésekor pontosan megjelenni, a 11. pont szerint az igazolatlan mulasztás azonnali hatályú felmondásra ad okot. A munkaköri leírás, valamint az Mt. 52. § (1) bekezdés a) pontja értelmében a felperesnek tanórája előtt 15 perccel a foglalkozás helyén meg kellett jelennie. A felperes az óralátogatások idején a tanóráról történő több perces késése, valamint a szabadság kiadásával kapcsolatos, az Mt. 122. § (1) bekezdésébe ütköző eljárása bizonyítást nyert.
- [22] Az alperes „egyebek mellett” a peres eljárás során tett nyilatkozatait (különösen a fellebbezésben foglaltakat) változatlanul, azok megismétlése nélkül fenntartotta.
- [23] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását és „a keresetének egészében való helyt adást” kérte jogszabálysértés hiányában.

- [24] A felperes kifogásolta, hogy az alperes felülvizsgálati kérelmében az órákról való késését, mint a felmondás indokát a munkaszerződése 10. pontjába, a munkaköri leírásába és az Mt. 52. §-ába ütközőnek minősítette annak ellenére, hogy ezek nem a tanórák közötti megjelenésre vonatkoznak és a felmondás indokolásában sem ezekre hivatkozott az alperes. Az alperes nem tudta bizonyítani állítását, mely szerint a munkaidőre és a rendelkezésre állási kötelezettségét rendszeresen megszegte volna. Az alperesnek az az állítása, hogy minden nap 4. óra után elhagyva az intézményt, az 5. órára késve érkezett vissza, nem valós, mivel egyrészről nem volt mindennap 4., illetve 5. órája, másrészről az alperes tudtával hagyta el az intézményt, így a felmondás ezen pontja valótlansága mellett nem is okszerű.
- [25] A ... kapcsolatban a felperesi magatartás - határozatban foglaltak megszegése - jogszabályba ütközését alperes nem tudta bizonyítani. A szülők utólagos nemtetszése, a megyei szakértői bizottság vezetője által adott tájékoztatás a munkaviszonya felmondását nem alapozza meg.
- [26] A szabadság kiadásával kapcsolatos felmondási indok valóságát és okszerűségét a tanúvallomások nem támasztották alá.
- [27] A felperes érvelése szerint a bírói gyakorlatban a felmondás indokának világossága, valósága és okszerűsége követelményeinek a felmondás nem felelt meg, az általánosságban felsorolt „dolgozók” valótlank, illetve az alperes a felmondási indokok nagy részét bizonyítani nem tudta, a bizonyított indokok pedig sem önmagukban, sem összességükben nem olyan súlyúak, amelyekből arra lehetne következtetni, hogy a felperes munkájára az alperesnek a továbbiakban miért nem volt szüksége. A felmondás olyan tevékenységet is negatívumként állapított meg, amely valójában a tanulók javát szolgálta. Az alperes a felmondásban felsorolt és jogsértőnek vélt magatartásaira soha nem hívta fel a felperes figyelmét.
- [28] Hivatkozott a felperes arra, hogy a felmondás kiadására azért került sor, mert az alperes az azonnali hatályú felmondás gyakorlására nyitvaálló 15 napos határidőt elmulasztotta.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [29] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott az alábbiak szerint.
- [30] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése alkalmazásával kizárólag a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül.
- [31] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a Pp. 206. § (1) bekezdése, az Mt. 65. § (1) bekezdése és 66. § (2) bekezdése és 54. §-a bíróságok általi megsértését állította., továbbá fenntartotta a fellebbezésében foglaltakat.
- [32] A Pp. 272. § (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat

meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. A Kúria előtti felülvizsgálati eljárás nem másodfokú eljárás, így a kérelem alkalmatlan a Kúria előtti eljárásra, ha csak a keresetlevélben foglaltakat ismétli meg és így értelemszerűen nem tartalmazza az arra vonatkozó érveket, hogy a jogerős határozat miért jogszabálysértő (BH 2015.241.). Ehhez hasonlóan a felülvizsgálati kérelemben nem elegendő csupán a korábbi beadványokra (BH 1995.99.II.) vagy - jogi álláspont kifejtése nélkül - csupán a fellebbezésben előadottakra (BH 1998.558.) utalni.

- [33] Az alperes felülvizsgálati kérelmében az Mt. 54. §-a közelebbről meg nem határozott rendelkezése bíróságok általi megsértését is állította.
- [34] Az Mt. 54. §-a a munkáltató hibás utasítására való munkavállalói reagálás három tényállását szabályozza. Az (1) bekezdés azokat az eseteket tartalmazza, amelyekben a munkavállalónak a munkáltató utasítását meg kell tagadnia, a (2) bekezdésben foglalt esetekben a munkavállalónak lehetősége van a megtagadásra, a (3) bekezdés esetcsoportja fennállása esetén a munkavállaló eltérhet az utasítástól.
- [35] A Pp. 272. § (2) bekezdése kógens szabályként foglalja össze a felülvizsgálati kérelem azon minimális és konjunktív tartalmi elemeit, amelyek nélkül a fél beadványa alkalmatlan a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezése érdemi felülbírálata jogkövetkezményeinek kiváltására. A rendkívüli jogorvoslati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása. Ez utóbbi keretében a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félnek szöveges formában meg kell fogalmaznia a jogerős ítélet általa sérelmezett és rendkívüli perorvoslatot megalapozó fogyatékoságát, amellyel kapcsolatban részletesen ki kell fejtenie jogi álláspontját. Ezen tartalmi elem hiánya vagy fogyatékosága esetén a Kúria nincs abban a helyzetben, hogy egzakt módon megismerhesse azt az okot vagy okokat, amelyek miatt a fél a jogerős határozatot jogszabálysértőnek tartja. A Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelemben megjelölt ok vagy okok keretei között bírálhatja felül, ennek következtében eljárása során csak azon jogszabálysértés vagy jogszabálysértések fennállását vizsgálhatja, amelyeket a fél felülvizsgálati kérelmében megjelöl (1/2016 (II. 15.) PK. vélemény). Az alperesnek a jogerős ítélet Mt. 54. §-ába ütközésére hivatkozása a fentebb írt feltételeknek nem felel meg.
- [36] Az alperes a Pp. 272. § (2) bekezdésének megfelelő felülvizsgálati kérelmet a felmondási indokok közül csak a szabadság engedélyezése és kivétele, a ... felmentése, valamint a felperes órákról való kérésére tekintetében terjesztett elő.
- [37] A 2016. február 24. napján kelt felmondás indokolása szerint a felperes munkaviszonyának megszüntetésére egyebek mellett azért került sor, mert „A szabadság kiadására vonatkozó szabályokat

figyelmen kívül hagyva 2015. decemberében egyszerően közölte, hogy szabadságra megy, előzetesen a munkáltatótól azonban nem kérte a szabadság engedélyezését. (...) A munkaidőre és a rendelkezésre állási kötelezettségre vonatkozó jogszabályi előírásokat is rendszeresen megszegte. Mindennap a 4. óra után elhagyta az intézményt (ebédért ment) és emiatt csak késéssel ért vissza az 5. órára. Ezt még akkor is megtette, amikor az intézményvezető és helyettese volt óralátogatáson Önnél." Ezen magatartásával megszegte az Mt. 52. § (1) bekezdés c) és d) pontjaiban, továbbá az Mt. 52. § (1) bekezdés a) és b) pontjaiban rögzített munkavállalói kötelezettségeit. „Hónapokig figyelmen kívül hagyta a ... felmentését”, ezzel a munkaköri leírásban rögzített „az egyéni fejlődés ütemének, hátrányos családi környezetnek, az esetleges fogyatékoságnak” szem előtt tartása követelményét nem tartotta be.

[38] A munkáltatói jogkört gyakorló ... intézményvezető előadta, hogy a 2015. évi decemberi szabadsággal kapcsolatosan „az volt a probléma”, hogy a felperes azt nem vele beszélte meg a gazdasági vezető és az igazgató-helyettes tájékoztatása ellenére, mely szerint az igazgatóval kell megbeszélni, hogy mikor szeretne szabadságos napokat kivenni. Az 5. óráról való késésekkel kapcsolatosan a tanú előadta, hogy valóban nem volt mindennapos, hogy a felperes a 4. óra után elhagyta az intézményt és késve érkezett vissza az 5. órára, az csak a „B héten” a hétfő és a keddi napon történhetett (3.M.99/2016/10. számú jegyzőkönyv). Az igazgató nyilatkozatát ..., az alperesi intézmény igazgató-helyettese is alátámasztotta (3.M.99/2016/7. számú jegyzőkönyv). A ... felmentésével kapcsolatosan becsatolásra került az igazgató 2015. szeptember 30. napján kelt határozata, amelyben ... mentesítette a matematika tantárgy érdemjegyekkel és osztályzatokkal történő értékelése és minősítése alól, helyette a szöveges értékelés és minősítés alkalmazását írta elő a 2015/2016. tanévben, továbbá a szülők szóbeli kérésére mentesítette az idegen nyelv írásbeli tantárgyrész érdemjegyekkel és osztályzatokkal történő értékelése és minősítése alól őket és ehelyett is szöveges értékelés és minősítés alkalmazását írta elő a 2015/2016. tanévre. A szülők vitatták, hogy a felperes egyeztetett volna velük arról, hogy a lányok év közben osztályzatot kapnak és csupán év végén kapnak írásbeli minősítést osztályzatok helyett.

[39] A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak az egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és a meggyőződése szerint bírálja el.

[40] A Kúria töretlen gyakorlata értelmében (BH 1995.193., BH 1999.44., BH 2012.179.) a bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálata eredményesen csak akkor támadható, ha a bizonyítékok mérlegelése okszerűtlen vagy iratellenes volt. A felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelési körébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható és nincs lehetőség a

bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére, a Kúria csak azt vizsgálhatja, hogy a mérlegelés körébe vont adatok értékelése során a bíróságok nyilvánvalóan téves vagy okszerűtlen következtetésre jutottak-e. A Pp. 206. § (1) bekezdése megsértésére alapított felülvizsgálati kérelem csak akkor lehet eredményes, ha a jogerős ítéletben megállapított tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat – azok egybevetése során – nem a maguk összességében értékelte és ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, vagyis lényeges logikai ellentmondást tartalmaz (Mfv.III.10.553/2013/7., Mfv.III.10.136/2015/8., Mfv.III.10.056/2014/6., Mfv.III.10.044/2017/4.). A jogerős ítélet ilyen fogyatékoságban nem szenved, a megállapított tényállás nem iratellenes, a bíróság a bizonyítékokat a maguk összességében értékelte, az alperes felülvizsgálati kérelmében nem jelölt meg olyan okot, ami a mérlegelési tevékenység felülvizsgálatára alapot adna, a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelése a logika szabályaiba nem ütközött, a jogerős ítéletben okszerűtlen megállapítás nem szerepel.

- [41] Az írásban közölt munkáltatói felmondás törvényi követelményeit határozza meg az Mt. 66. § (2) bekezdése. E követelményeknek a felmondás indokolása abban az esetben felel meg, ha tartalmazza azokat a konkrét tényeket, körülményeket, amelyekre a munkáltató a felmondást alapította. A munkáltató a felmondását úgy köteles megindokolni, hogy abból a felmondás oka világosan kitűnjön. A felmondási oknak valósága mellett egyszersmind okszerűnek is kell lennie. A tényeknek megfelelő felmondási indok okszerűségéből lehet megállapítani, hogy adott esetben a munkavállaló munkájára a munkáltatónál a felhozott indok következtében valóban nincs szükség, az okszerűség teszi megalapozottá azt a munkáltatói nyilatkozatot, amelynek célja a munkaviszony megszüntetése. Nem elegendő a munkáltatói felmondás jogszerűségéhez az egyébként tényszerűen fennálló indok, amelyből elfogadhatóan nem lehet arra következtetni, hogy a munkavállaló munkájára a munkáltatónál a továbbiakban miért nincs szükség. A felmondás indoka csak a munkavállaló képességével vagy magatartásával, illetve a munkáltató működésével összefüggő ok lehet.
- [42] A másodfokú bíróság a Pp. 206. § (1) bekezdése és az Mt. 66. § (2) bekezdése megsértése nélkül állapította meg, hogy a felmondás egyes indokai nem nyertek bizonyítást, a bizonyított indokok pedig nem voltak olyan súlyúak, amelyekből arra lehetett következtetni, hogy az alperesnek a továbbiakban miért nincs szüksége a felperes munkájára.
- [43] Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [44] A felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége megfizetésére – melynek összege a felperesi képviselő tárgyaláson

való megjelenésével kapcsolatban felmerült útiköltségét is tartalmazza - az alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles.

[45] A felülvizsgálati eljárási illetéket az alperes személyes illetékmentessége folytán az Itv. 5. § (1) bekezdés m) pontja alapján a magyar állam viseli.

[46] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el (Pp. 274. § (1) bekezdés).

Budapest, 2018. június 4.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő